

Et af udvalgets spørgsmål til kirkeministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 7:

Vil ministeren oversende sit talepapir, som han anvendte ved besvarelsen af samrådspørgsmål A, jf. L 138 – bilag 6?

Svar:

Hermed fremsendes det notat, der dannede baggrund for min mundtlige besvarelse af de stillede spørgsmål.

NOTAT

Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med den indstilling, som et enig Udvalg vedrørende budgetlægningen for kirkekasserne m.v. kom med i betænkning nr. 1327/1996 lige før årsskiftet.

Lovforslaget har herudover været til sædvanlig høring hos forskellige kirkelige myndigheder og er her i alt overvejende grad blevet modtaget særdeles positivt.

Jeg skal her især nævne, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers bestyrelse i *enighed* har anbefalet muligheden af at indføre ændringer i budgetproceduren, ligesom jeg kan oplyse, at distriktsforeningerne under Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer støtter lovforslaget.

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 8, forslag til en række nye kapitler i økonomiloven. Formålet med denne del af lovforslaget er at give menighedsrådene i et ligningsområde en køreplan for, hvordan rådene *frivilligt og i enighed* kan beslutte at indføre en ændret budgetprocedure. Denne del af lovforslaget vil efter min opfattelse give menighedsråd og provstiudvalg øget mulighed for at tilrettelægge budgetproceduren efter de lokale ønsker og behov.

Muligheden for en ændret budgetprocedure i lokalområdet eksisterer allerede i dag. Det er nemlig sådan, at der i menighedsrådslovens kapitel 8 er hjemmel til, at to eller flere menighedsråd kan indgå samarbejdsaftale med henblik på løsning af folkekirkelige anliggender, og i forbindelse med godkendelsen af dette samarbejde vil der kunne dispenseres fra blandt andet reglerne i økonomiloven.

Dette betyder med andre ord, at de modeller for en ændret budgetprocedure, som er reguleret i forslaget til kapitel 1 a-e, allerede på nu-

værende tidspunkt vil kunne godkendes og dermed iværksættes i medfør af menighedsrådslovens kapitel 8.

Godkendelse af et samarbejdsprojekt i medfør af menighedsrådslovens kapitel 8 er ikke ensbetydende med, at alle projekter ukritisk kan godkendes.

Kort skitseret vil de grundlæggende forudsætninger for, at menighedsrådene via bestemmelserne i menighedsrådslovens kapitel 8 kan iværksætte en ændret budgetprocedure, være følgende.

- Kirkeministerens *godkendelse* skal indhentes i det enkelte tilfælde, jf. menighedsrådslovens § 43, stk. 2-3. Der er således ikke umiddelbart tale om, at iværksættelse af en ændret budgetprocedure i medfør af menighedsrådslovens kapitel 8 er lettere rent administrativt end de ordninger, som er beskrevet i forslaget til kapitel 1 a-e.

Kravet om godkendelse af det enkelte samarbejdsprojekt vil dog kunne modificeres, ved at der administrativt gives en *generel tilladelse* til, at menighedsrådene i et ligningsområde – uden ansøgning – kan iværksætte ændringer i budgetproceduren, hvis den procedure, som er beskrevet i betænkning 1327/1996, følges.

Dette vil med andre ord betyde, at ansøgning om samarbejdets godkendelse kun bliver nødvendig i det tilfælde, hvor menighedsrådene ikke på alle punkter ønsker at følge den procedure og de spilleregler, som er beskrevet i betænkningens afsnit om ændrede budgetprocedurer.

- Der skal udarbejdes en *vedtægt* for samarbejdet, jf. menighedsrådslovens § 43, stk. 2. Vedtægten vil efter min mening skulle inde-